

PAPIL PANDURU, interpretul rolului Gheorghe Stincă din „Fără aprobare“ de Petre Ispas

— Cum vi se par trăsăturile definițiilor ale personajului, muncitor pe macel și șantier de construcții...

— Gheorghe Stincă e un om cu multă experiență de viață. A cunoscut bine satul și viața celor care trăiesc în el. Prefacerile și transformările sociale care se petrec în țara noastră, l-au determinat să-și părăsească vatra părintească și să se angajeze pe un șantier de construcții. Apoi, pe alt șantier și mereu pe alt șantier, în-cit, și-a găsit menirea și și-a împlinit destinul în marea armată a șantierștilor.

Bărbat sănătos, om cinstit, intran-sigent, caracter puternic, sănătos, precum numele lui de „stincă“, om de acțiune, sînt însușiri care se văd în comportamentul și atitudinea lui față de cei din jur. E un insingurat — sin-gurătate pe care, o suportă destul de greu, dar cu demnitate. E un om ade-vărat. Se apropie de semenii lui nu numai că se simte singur, ci din senti-mentul că oamenii au nevoie de căldură, de generozitate. Se înconjoară de cît mai mulți consăteni pe care îi aduce să muncească pe șantier, ca să

nu ducă dorul satului; iar atunci cînd îi leze în cale un om necăjit — cum e cazul Sandei, o fată sărmană, care pare rătăcită în virful muntelui — o ajută, absolut desinteresat; îi o-feră îngrijire și un adăpost sub aco-perișul lui, din pură umanitate. Fi-rește, trăind zi de zi cu ea alături, se îndrăgostește de aceasta. E un bărbat în toată plinătatea forțelor fizice și morale.

Dar el vine nu numai în sprijinul Sandei, ci, și în ajutorul inginerului Răducu, atunci cînd acesta trece prin grele încercări ale vieții personale și profesionale. Gheorghe Stincă, țara-nul, devenit maestru, este un prieten de nădejde pentru inginerul-șef, dar el, e de fapt, omul de bază al șantie-rului, e inima „caldă“ a oamenilor care muncesc în mijlocul naturii, a u-nei naturi pe cit de frumoasă, pe a-tît de dură pentru toți cei care, prin munca de zi cu zi destul de zbruciumă-tă, reușesc să o învingă.

Am jucat diverse roluri în piese an-tice, clasice, moderne și contemporane, dar unele dintre ele, precum țaranul Ciclop din Niște țărani de Cătălina Buzoianu după romanul lui Dinu Să-raru, Ionel din Ca frunza dudului... de D.R. Popescu, sau Gore, muncitor ce-ferist din Maidanul cu dragoste de G. M. Zamfirescu și, ultimul, Gheor-ghe Stincă din piesa Fără aprobare de Petru Ispas, îmi dau cele mai mari satisfacții profesionale, împlinindu-mi viața artistică.

Am avut fericitul prilej de a lucra alături de colegi minunați, conduși de talentatul regizor Cristian Hadjicula, care toți laolaltă au înțeles mesajul acestei piese de actualitate, și și-au înțeles personajele cărora le-au dat viață scenică cu multă însuflețire și mult adevăr. Datorită succesului reali-zat de echipa Teatrului Mic, specta-colul s-a înscris în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României“ și toto-dată se va prezenta cu aceeași demni-tate în întîmpinarea aniversării a 45 de ani de la victoria revoluției de e-liberare socială și națională, antifas-cistă și antiimperialistă din august 1944 și Congresul al XVI-lea al P.C.R.,

Interviuri realizate de
Maria MARIN

